

Για το άρθρο 33 του νόμου που ψηφίστηκε στη Βουλή σχετικά με τη Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και τη στάση των παρατάξεων στο Δ.Σ. της ΔΟΕ

Τη Δευτέρα 26/2/2018 ψηφίστηκε στη Βουλή από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ (στα πλαίσια του νομοσχεδίου για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής) το άρθρο 33, που αφορά την Προσχολική Αγωγή.

Η διάταξη που ψηφίστηκε δεν υλοποιεί το βασικό αίτημα που βρίσκεται και στην προμετωπίδα των διεκδικήσεων των εκπαιδευτικών σωμάτων και των γονιών για «άμεση θεσμοθέτηση Δίχρονης, Δωρεάν Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής στο Νηπιαγωγείο με ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας»!

Η υλοποίηση του αιτήματος αυτού μεταφέρεται σε βάθος τριετίας και συνδέεται άμεσα με τις δυνατότητες των Δήμων να το υποστηρίξουν με υποδομές, γι' αυτό και θεσμοθετείται η συμμετοχή των Δημάρχων σε γνωμοδοτική επιτροπή. Είναι αποκαλυπτικό ότι στην αιτιολογική έκθεση προβλέπεται μηδενική δαπάνη για την υλοποίηση του προγράμματος!

Είναι παραπλανητικό το επιχείρημα ότι: «η ψήφιση του άρθρου 33 από μόνη της δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τη γενίκευση της δίχρονης προσχολικής αγωγής σε όλη τη χώρα». Ο Υπουργός Παιδείας στις 10/8/2017, σε συνάντησή του με το Δ.Σ. της ΔΟΕ, δήλωσε ότι: «Δεν είμαστε έτοιμοι για τη δίχρονη προσχολική αγωγή λόγω ελλείψεων υποδομών». Αν μετά από 6 μήνες είχαν χτιστεί στη χώρα μας εκατοντάδες νέα Νηπιαγωγεία προφανώς θα το είχαμε αντιληφθεί!!

Αντίθετα όμως:

Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη από τον κρατικό προϋπολογισμό για τη δημιουργία νέων υποδομών, Νηπιαγωγείων που θα στεγάσουν όλα τα παιδιά. Εκατοντάδες Νηπιαγωγεία στεγάζονται σε απαράδεκτα και ακατάλληλα κτήρια. Ως γνωστόν, για τα προγράμματα ΕΣΠΑ τα κονδύλια για νέες σχολικές υποδομές είναι μη επιλέξιμα.

Δεν προβλέπεται, ούτε για το επόμενο σχολικό έτος, κανένας μόνιμος διορισμός Νηπιαγωγών. Το καλοκαίρι η κυβέρνηση προετοιμάζει απολύσεις 2.500 συμβασιούχων Νηπιαγωγών.

Η πολιτική της κυβέρνησης οδήγησε σε ακόμα μεγαλύτερη υποβάθμιση του Νηπιαγωγείου. Συγχώνευσαν ήδη αρκετά Νηπιαγωγεία και προετοιμάζουν νέες συγχωνεύσεις. Αύξησαν τον ελάχιστο αριθμό μαθητών για να φτιαχτεί τμήμα από 7 σε 14 νήπια/προνήπια. Με την Υπουργική απόφαση Φίλη υποβάθμισαν τον παιδαγωγικό χαρακτήρα του Ολοήμερου Νηπιαγωγείου, καθιστώντας το προαιρετικό, ορθώνοντας ακόμα μεγαλύτερα εμπόδια στις οικογένειες που έχουν ανάγκη από ολοήμερες δομές διευρυμένης χρονικής λειτουργίας. Για σίτιση, υποδομές ξεκούρασης, βοηθητικό προσωπικό δε λένε κουβέντα.

Η κυβέρνηση επί της ουσίας μας λείπει: «δεν έχω κτήρια», «δε δημιουργώ υποδομές», «δε χρηματοδοτώ τη δημόσια εκπαίδευση», αλλά «εφαρμόζω τη Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή όπου τελικά η ίδια η ζωή λύνει το ζήτημα» (π.χ. μειωμένος αριθμός παιδιών λόγω υπογεννητικότητας), αλλά και όπου τα αντiekπαιδευτικά μέτρα ωθούν στην κατεύθυνση αυτή (π.χ. διπλασιασμός από 7 σε 14 του ελάχιστου αριθμού μαθητών για να δημιουργηθεί τμήμα νηπιαγωγείου, 30ωρο, προαιρετικότητα, δηλαδή κλείσιμο ολοήμερων).

Μεταθέτει το ζήτημα στους Δήμους και κατ' επέκταση στους ίδιους τους εργαζόμενους, που θα κληθούν να πληρώσουν ξανά για τη λειτουργία της Δημόσιας Εκπαίδευσης μέσα από χαράτσια και ανταποδοτικά τέλη. Κεντρική Διοίκηση (Κυβέρνηση) και Τοπική Διοίκηση (Δήμοι) ληηλατούν και με αυτόν τον τρόπο από κοινού τους εργαζόμενους.

Έχουμε πια αρκετή εμπειρία για τα «τριετή σχέδια»

της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ αλλά και των προηγούμενων κυβερνήσεων!

Με βάση το τριετές πλάνο του ΣΥΡΙΖΑ, που παρουσίαζε πριν τις εκλογές του 2015 για να εξαπατά τους εργαζόμενους, από φέτος θα έπρεπε να λειτουργούσε η Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή, έτσι δεσμευόταν και τότε. Όμως τώρα, τρία χρόνια μετά, έχουμε μπροστά μας ένα ακόμα «τριετές».

Ακόμα και ο **νόμος 3518/2006**, που ψηφίστηκε μετά από τη δίμηνη απεργία του Κλάδου και επέβαλε την υποχρεωτική φοίτηση στο νηπιαγωγείο (χωρίς αμφισβητήσεις, εξαιρέσεις και ασάφειες) σε όλη τη χώρα (και όχι κατά περιοχές) για όλα τα παιδιά που κατοικούν στην Ελλάδα, ένα εξάμηνο μετά την ψήφισή του άλλαξε, από την ίδια κυβέρνηση που το ψήφισε, τη Ν.Δ., δίνοντας τη δυνατότητα να λειτουργούν τμήματα νηπιαγωγείων σε παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς ...γιατί και τότε δεν υπήρχαν οι προϋποθέσεις. Ταυτόχρονα διπλασίασε τον αριθμό των νηπίων που γράφτηκαν σε ιδιωτικά Νηπιαγωγεία.

Ας μην ξεχνάμε ακόμα ότι, με βάση τις δεσμεύσεις για τριετή πλάνο διορισμών, κανονικά σήμερα θα έπρεπε να είχαν ολοκληρωθεί οι 20.000 χιλιάδες μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών, γιατί και αυτό ήταν προεκλογική δέσμευση του ΣΥΡΙΖΑ. Σήμερα όμως μόνο απολύσεις συμβασιούχων γίνονται!!

Με βάση τις εξελίξεις πιστεύουμε ότι τώρα πρέπει να δυναμώσει ο αγώνας,

να μην επικρατήσει κανένας εφesusχασμός!

Ο τρόπος υλοποίησης του προγράμματος κατά τη μεταβατική περίοδο δημιουργεί μεγάλα ερωτηματικά. Δημιουργούνται περιοχές και Δήμοι δύο ταχυτήτων, εκεί που θα υλοποιείται η Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και εκεί που δε θα υλοποιείται. Διαμορφώνεται μια ακόμα εκπαιδευτική διαφοροποίηση η οποία είναι αμφίβολο αν θα λυθεί μέσα στην τριετία.

Αναρωτιόμαστε σε σχέση με την εμπλοκή των Δημάρχων στις διαδικασίες γνωμοδότησης: Μήπως εξαιτίας των τεράστιων και υπαρκτών προβλημάτων στους Δήμους (π.χ. πενιχρή κρατική επιχορήγηση), η κυβέρνηση δημιουργεί το κατάλληλο άλλοθι, ώστε να μπορεί να ισχυρίζεται ότι «*εμείς νομοθετούμε αλλά οι Δήμοι δεν υλοποιούν*»; Ή μήπως με το βλέμμα στις δημοτικές εκλογές του 2019 στήνει - στις πλάτες των παιδιών μας - ακόμα ένα πλάστο δίπολο;

Αλλά και για τους Δήμους που θα υλοποιείται το πρόγραμμα (205 από τους 345 ισχυρίζεται η κυβέρνηση πως θα είναι) και πάλι δε δημιουργούνται ανισότητες, όταν ο κάθε γονιός επωμίζεται τελικά ατομικά την ευθύνη για το πού θα στείλει το παιδί του;

Όλα τα παραπάνω επιβεβαιώνονται από τις δηλώσεις του ίδιου του Υπουργού Παιδείας στην επιτροπή Μορφωτικών υποθέσεων στη Βουλή που ρίχνει τελικά το μπαλάκι στους γονείς: *«Αρχίζουμε να υλοποιούμε τις προϋποθέσεις γι' αυτό και όταν – σε μια τριετία – ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία σε όλη τη χώρα, τότε θα είναι υποχρεωτική για όλους η 14χρονη εκπαίδευση. Μέχρι τότε ο γονιός θα επιλέγει δομή»!*

Υλοποιείται από την πίσω πόρτα, στο όνομα της μεταβατικότητας, η παροχή εκπαίδευσης με κουπόνια και voucher, η αποκέντρωση της εκπαίδευσης και το πέρασμα τμήματος της εκπαίδευσης στην Τοπική Διοίκηση. Ταυτόχρονα ανοίγει ο δρόμος για την ενίσχυση των επιχειρήσεων της ιδιωτικής εκπαίδευσης, που διαβλέπουν νέα πεδία κερδοφορίας. Γι' αυτό το λόγο άηλωσε η ΚΕΔΕ και ο Σύνδεσμος των Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Παιδικών σταθμών, από κοινού με την ΠΟΕ – ΟΤΑ και τον ΠΑΣΥΒΝ, που σήκωναν κουρνιαχτό ενάντια στην Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή, μετά την ψήφιση του νόμου και ιδιαίτερα της τροπολογίας για τους Δημάρχους κήρυξαν σιγή ασυρμάτου!! Είναι σίγουρο ότι αυτές οι εξελίξεις θα ανοίξουν την όρεξη των επιχειρηματικών συμφερόντων, αλλά και δυνάμεων που ηγούνται στην Τοπική Διοίκηση για πέρασμα και άλλων αρμοδιοτήτων στην ευθύνη τους.

Η τοποθέτηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ (ΔΑΚΕ, ΔΗ.ΣΥ., ΣΥΡΙΖΑ (ΕΡΑ-ΑΕΕΚΕ)), με πανηγυρικό τρόπο, υπέρ των διατάξεων δημιουργεί το κατάλληλο έδαφος στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, την αβαντάρει!!

Οι ίδιες δυνάμεις, στην Ομοσπονδία της ΠΟΕ – ΟΤΑ, στην ΚΕΔΕ, αλλά και τα κόμματα τους, τάσσονται κατά της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής. Υπερασπίζονται την επιχειρηματική λειτουργία της εκπαίδευσης, την αποκέντρωση στην Παιδεία, τα voucher. Όλοι μαζί υπερασπίζονται την Παιδεία εμπόρευμα! Με τη διγλωσσία και την πολυγλωσσία τους παίζουν το παιχνίδι της διάσπασης και του συντεχνιασμού μέσα στους εργαζόμενους! Ειδικά στο χώρο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης αυτές οι δυνάμεις, που σήμερα πανηγυρίζουν και λιβανίζουν την κυβέρνηση, καλλιεργώντας αυταπάτες στους συναδέλφους, γίνονται συνυπεύθυνοι για την απαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί στα Νηπιαγωγεία.

Οι συνάδελφοι Νηπιαγωγοί έχουν κρίση και πείρα για τη στάση αυτών των συνδικαλιστικών ηγεσιών. Κανείς δεν ξεχνά ότι λίγους πριν – μπροστά στο συνέδριο της ΔΟΕ – οι ίδιες δυνάμεις ξόρκιζαν τις εξελίξεις τις οποίες σήμερα χαιρετίζουν (βλ. ανακοίνωση του Δ.Σ της ΔΟΕ στις 9/6/2017 <https://goo.gl/s7wdae>).

Αυτό είναι όμως ο κυβερνητικός συνδικαλισμός!

Στις πιο κρίσιμες στιγμές αδειάζει τους εργαζόμενους και στηρίζει την κυβέρνηση!

Ιδιαίτερα, μια σειρά συνάδελφοι που έχουν αγωνιστική πείρα και ριζοσπαστικό προσανατολισμό, χρειάζεται να προβληματιστούν σοβαρά για τη στάση των Παρεμβάσεων. Στην τοποθέτησή τους στη ΔΟΕ για τις διατάξεις που ψηφίστηκαν αναφέρουν: *«Συμφωνούμε ότι όπως και το 2006, κάτω από την πίεση του κινήματος, η ψήφιση του άρθρου 33 αποτελεί μια σημαντική εξέλιξη που διαμορφώνει ένα νέο πεδίο δυνατοτήτων και διεκδικήσεων σε σχέση με το αίτημα της υποχρεωτικής δίχρονης προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης... Η επίκληση, τόσο από την πλευρά του Υπουργείου όσο και από την πλευρά των λίγων ποθέτων της ρύθμισης, στην έλλειψη κτηριακών υποδομών, καταρρίπτεται ως επιχείρημα από τα γεγονότα».*

Αλήθεια πού διαφέρει η θέση των Παρεμβάσεων από αυτή των δυνάμεων του κυβερνητικού συνδικαλισμού; Μήπως για άλλη μια φορά δίνουν το «αγωνιστικό έδαφος» για να περνούν οι κυβερνητικοί σχεδιασμοί, όπως έκαναν με τις διαπραγματεύσεις της κυβέρνησης πριν την ψήφιση του 3ου Μνημονίου με το περίφημο δημοψήφισμα; Η τοποθέτηση αυτή δίνει αβαντάρισμα στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και καλλιεργεί αυταπάτες.

Η θέση της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών (συνδυασμός που στηρίζει το ΠΑΜΕ) παραμένει σταθερή

➤ Να παρθούν όλα τα μέτρα, να δημιουργηθούν όλες οι προϋποθέσεις για την άμεση εφαρμογή της Δίχρονης Υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής. Νήπια – Προνήπια στο Νηπιαγωγείο.

➤ Μαζικοί διορισμοί και μονιμοποίηση των αναπληρωτών. Δημιουργία όλων των απαραίτητων υποδομών, σύγχρονα ασφαλή και λειτουργικά Νηπιαγωγεία, που θα καλύπτουν τις ανάγκες των παιδιών. Κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας στο χώρο της Παιδείας. Η Προσχολική Αγωγή δεν είναι εμπόρευμα για να δίνεται με κουπόνια. Είναι ανάγκη και πρέπει να δίνεται δημόσια και δωρεάν σε όλους!

➤ Παντού να δυναμώσει η πάλη για μέγιστο αριθμό μαθητών ανά τμήμα τους 15, να λειτουργήσει παντού ολοήμερο με ενιαίο παιδαγωγικό πλαίσιο, να δημιουργηθούν υποδομές για σίτιση και ξεκούραση, να προσληφθεί βοηθητικό προσωπικό (π.χ. τραπεζοκόμοι...)!

➤ Στο επίκεντρο της διεκδίκησής μας είναι οι ανάγκες των παιδιών, των εργαζόμενων γονιών, των λαϊκών οικογενειών. Η Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή είναι πρώτα και κύρια μία παιδαγωγική και κοινωνική αναγκαιότητα που αφορά την ανάπτυξη, εκπαίδευση και διαπαιδαγώγηση του παιδιού. Κοινωνική αναγκαιότητα είναι επίσης η ύπαρξη Δημόσιων και Δωρεάν Παιδικών Σταθμών για τις ηλικίες πριν τα 4 χρόνια, ώστε κάθε παιδί να έχει θέση σε δομές προσχολικής αγωγής.

Ο αγώνας αυτός αντικειμενικά θα πρέπει να δοθεί από κοινού με τους εργαζόμενους γονείς, με τις ενώσεις τους, με όλο το εργατικό κίνημα

Σε αυτή την κατεύθυνση μπορούμε να μετρήσουμε πραγματικές νίκες, να έχουμε μικρές και μεγάλες κατακτήσεις. Το ταξικό κίνημα, τα συνδικάτα, οι συνδικαλιστές που συσπειρώνται στο ΠΑΜΕ ποτέ δε μασήσαμε τα λόγια μας. Δε στρογγυλέψαμε την πραγματικότητα, δεν εξωραϊσαμε αντιλαϊκές κυβερνήσεις, γιατί δε μας συνδέει κανένα ομφάλιος λώρος μ' αυτές.

Από τις ίδιες τις εξελίξεις γίνεται ακόμα πιο φανερό ότι μόνο με την ενίσχυση της ταξικής γραμμής μέσα στον Κλάδο, μόνο με ισχυρό κίνημα και σύγκρουση μπορούμε να έχουμε αποτελέσματα και νίκες.

Και θα έχουμε!!

Αθήνα, 4 Μάρτη 2018

ΤΕΡΜΑ ΠΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΟΪΔΙΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ